

Lenže je to ťažšie, ako sa zdá.
Gabko preberá hračky jednu za druhou,
a nie a nie vybrať jediná, ktorú by rád daroval.
Vláčik nie, lego nie,
žeriav nie, magnetky nie,
šaško Jaško – ten už vôbec nie!
„Mami, keď ja mám svoje hračky rád,
nechcem ich dať preč.“

„A čo táto vkladáčka?“
mamička vyťahuje zozadu zabudnutú drevenú hru.
Gabkovi sa rozžiaria očka.
„Jéj, s tým som sa hral, keď som bol malý!“
„Veru, toto je hra pre bábätká,“ povie maminka.
„Teraz by ma už nudila.“
Spočítajú všetky časti, či vkladáčke nič nechýba.
Vyzerá celkom pekne, nie je ani trošku obitá.

